

[Finansministeren.]

der er budgetteret med i den kommende finanslov.

Det har været fremført også fra hr. Glistrup's side, at dette var en dårlig idé. Alle de oplysninger og alle de tal, vi har fået frem, viser, som også mit partis ordfører gav udtryk for, at det ikke var nogen dårlig idé, at det netop har været medvirkende til at fremme den udvikling, som vi fra regeringens side ønskede at fremme, dengang vi fremsatte forslag om disse forhøjede afgifter.

Jeg synes også, der er grund til at pege på, når beskæftigelsesspørgsmål er draget ind, at det er nok lidt anstrengt at ville fortælle befolkningen, at afgiftsforhøjelserne her har haft indflydelse på beskæftigelsen. Det, der har haft indflydelse på beskæftigelsen i forbindelse med hvidevarer, er, som det også har været nævnt, nedgangen i boligbyggeriet og det deraf følgende mindre behov for disse hvidevarer. Jeg tror at kunne sige, at den 10-11 pct.s forhøjelse, som afgiften på hvidevarerne har betydet for detailprisen, ikke har influeret på befolkningens køb af disse varer. Men det har, som det rigtigt er sagt, i hvert fald i den senere tid naturligvis haft betydning, at der er usikkerhed om, hvorvidt denne afgift bevarer, eller denne afgift falder væk.

Jeg skal kun sige, at det er stadig væk regeringens opfattelse, at denne afgift bør bevares, og at vi ikke ønsker denne afgift ophevet. Derfor må vi anbefale at stemme imod det lovforslag, der foreligger.

Glistrup (FP):

Som det fremgår af forslaget's motiver, er det væsentlige bag denne sags rejsning noget rent internt herinde på Christiansborg, et meget lille udsnit af Danmark, nemlig at når man indgår et politisk forlig, så skal man kunne stole på det, også når man giver kredit til forligspartneren. Fremskridtspartiet gav ganske klart kredit til forligspartneren med hensyn til modydelsen, nemlig indkomstskattelettelsen. Det er ikke bestridt fra nogen side, at indkomstskattelettelsen ikke blev det, som var lovet. Derfor er det ganske klart — det må følge af de spilleregler, der er nødvendige herinde på Christiansborg — at dette forslag må vedtages, så den ydelse, der oprindeligt blev erlagt, falder

væk. Det er i og for sig det eneste, som er af central betydning her i sagen.

Derimod har sagen slet ikke nogen udadvendt side, som står i nogen som helst fornuftig proportion til de meget, meget store og alvorlige problemer, som landet står i, og som statsministeren nu sidst var med til at udrede ved den tale, han holdt her i går. Derfor er det ganske meningsløst at tillægge denne sag en sådan betydning udadtil, som man tilsyneladende har gjort. I virkeligheden skulle de udadvendte ting ved den kunne afklares så nogenlunde let og roligt og afslappet.

Der er for det første spørgsmålet: hvilken rolle spiller det for statsfinanserne? Jeg er da udmærket opmærksom på, at finansministeren mener, det spiller en rolle i underkanten af 200 mill. kr. Nu er det jo ikke altid sådan, at finansministerens fremtidsskøn har vist sig at være rigtige. Vi mener, tallet 100 mill. kr. er rigtigere efter vort kendskab til det katastrofale fald, der har været i branchens omsætning; vi vurderer det altså til, at omsætningen i finansåret 1975-76 vil blive en sådan, at der kun kan være ca. 100 mill. kr. i dette forslag. Men uanset om der nu ligger godt 100 mill. kr. eller små 200 mill. kr. i forslaget, så bevirker det jo ikke nogen som helst ændring i det, som jeg har påpeget her.

Der er et andet forhold, som vi vistnok ganske roligt kan være fuldstændig enige om, nemlig at det er meget uheldigt for branchen og specielt på denne årstid, at man ikke har fået en afklaring; derfor gælder det om at bidrage til, at denne afklaring kommer så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre, og det vil altså sige ved tredjebehandlingen i morgen.

En tredje ting, som jeg troede vi kunne blive enige om, var den rent tekniske affattelse. Det er mig aldeles ufatteligt, at der er nogle ordførere, der er gået herop på talerstolen og har sagt, at de hellere vil have den oprindelige tekniske affattelse, som vi er kommet med, end den, som finansministeren har bidraget til. Men vi kan da kun takke for tilliden, hvis man virkelig synes, at vor formulering er bedre end finansministerens formulering. Vi kan jo tage nogenlunde afslappet på, om det, der bliver vedtaget ved tredje behandling i morgen, foreligger i den ene eller anden formulering. Ændringsfor-